

Sygn. akt IX Ka 713/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Szeliga (spr.)

Sędziowie: SSO Krzysztof Sajtyna

SSO Ewa Opozda-Kałka

Protokolant: starszy protokolant sądowy Anna Wołowiec - Piłat

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Piwko

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2015 roku

sprawy **T. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 286§3 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Skarżysku Kamiennej

z dnia 3 marca 2015 roku sygn. akt II K 540/14

zmienia zaskarżony wyrok w całości i uniewinnia oskarżonego T. K. od popełnienia zarzucanego mu czynu obciążając kosztami sądowymi Skarb Państwa.

IX Ka 713/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Skarżysku-Kamiennej z dnia 3 marca 2015r. w sprawie o sygn. akt II K 540/14 oskarżony T. K. został uznany za winnego tego, że:

w dniu 21 kwietnia 2013r. w P. woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem M. S. (1) w ten sposób, że za pośrednictwem portalu internetowego (...) sprzedał w/ w tablet m-ki (...) za kwotę 530 złotych i mimo otrzymania pieniędzy nie przekazał przedmiotu sprzedaży, jak również nie zwrócił otrzymanych pieniędzy

tj. o przestępstwa z art. 286 par. 3 kk i za to na podstawie tego przepisu i art. 33 par. 1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po przyjęciu, że stawka dzienna równoważna jest kwocie 10 złotych; na podstawie art. 46 par. 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. S. (1) kwoty 530 złotych; zwolnił oskarżonego T. K. w całości od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł oskarżony zaskarżając wyrok na swoją korzyść w części dotyczącej kary - zarzucając rażącą surowość orzeczonej kary pozbawienia wolności i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe

zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności lub z uwagi na mniejszą wagę czynu o zmianę orzeczonej kary na samoistną karę grzywny lub karę ograniczenia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku i uniewinnienia T. K. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Na wstępie podnieść należy, że Sąd Okręgowy zgodnie z treścią art. 436 k.p.k. ograniczył rozpoznanie sprawy do uchybienia podlegającego uwzględnieniu z urzędu gdyż jest to wystarczające do wydania orzeczenia, a rozpoznanie podniesionego w apelacji zarzutu byłoby bezprzedmiotowe dla dalszego toku postępowania.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji dopuścił się obrazy prawa materialnego tj. przepisu art. 286 par. 3 kk, która musiała skutkować zmianą zaskarżonego wyroku i uniewinnieniem T. K. mając na uwadze treść art. 433 par. 1 k.p.k. i art. 434 par. 1 k.p.k.

Przepis art. 286 par. 3 k.k., który stał się podstawą skazania T. K. w niniejszej sprawie, cechuje złożony charakter znamion. Przepis dotyczy oszustwa stypizowanego w art. 286 par. 1 k.k. a także w art. 286 par. 3 k.k. – w wypadku mniejszej wagi – popełnia ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

T. K. zarzucono aktem oskarżenia a następnie przypisano zaskarżonym przez niego wyrokiem działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzające do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem M. S. (1) w ten sposób, że za pośrednictwem portalu internetowego (...) sprzedał w/w tablet m-ki (...) za kwotę 530 złotych i mimo otrzymania pieniędzy nie przekazał przedmiotu sprzedaży, jak również nie zwrócił otrzymanych pieniędzy. Oczywistym jest, że opis czynu zarzucanego oskarżonemu a następnie przypisanego nie zawiera kompletu znamion przypisanego mu przestępstwa tj. wprowadzenia w błąd pokrzywdzonego albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Również w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd I instancji nie dokonał ustaleń, by oskarżony działał poprzez wprowadzenie w błąd M. S. albo wyzyskując jego błąd lub niezdolność należytego pojmowania przedsiębranego działania. Ponadto wskazać należy, że ani oskarżyciel ani Sąd Rejonowy nie wskazali by czyn oskarżonego stanowił wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 286 par. 3 k.k. Tym samym oczywistym jest, że Sąd I instancji przypisał oskarżonemu T. K. popełnienie przestępstwa, mimo iż ustalone w toku procesu i opisane w wyroku zachowanie nie realizowało kompletu znamion czynu zabronionego.

Taki stan rzeczy, stanowiący ujemną przesłankę procesową z art. 17 par. 1 pkt 2 k.p.k., obligował do wydania wyroku uniewinniającego, zgodnie z art. 414 par. 1 k.p.k.

Uchybienie to, wpływające w sposób zasadniczy na treść wyrok skazującego za zachowanie niezawierające znamion czynu zabronionego, przesądza o oczywistym wniosku, iż T. K. nie powinien ponosić odpowiedzialności karnej, skoro jego zachowanie - ustalone w toku procesu i opisane w wyroku sądu I instancji nie zawierało znamion przypisanego mu przestępstwa z art. 286 par. 3 k.k. Jak już podniesiono wyżej zważywszy na treść art. 433 par. 1 k.p.k. i art. 434 par. 1 k.p.k. sąd odwoławczy z uwagi na niezaskarżenie wyroku w tym zakresie nie mógł wzruszyć zaskarżonego orzeczenia w tym kierunku.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy działając na zasadzie art. 437 par. 1 k.p.k. orzekł jak w części dyspozytywnej orzeczenia kosztami procesu obciążając Skarb Państwa zgodnie z treścią art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.

SSO E. Opozda-Kałka SSO A. Szeliga SSO K. Sajtyna